



SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL 1924 - 1994

PREGĂTIREA PENTRU ÎMPĂRTĂȘANIE ARE O MARE IMPORTANȚĂ

Nu are atâta importanță cât de des se împărtășește cineva, ci mai cu seamă felul în care se pregătește pe sine pentru aceasta și cât de

mult îl păstrează înlăuntrul său pe Hristos după aceea.

Dacă ar fi fost să se sfințească omul, așa pur și simplu, atunci toți preoții care se împărtășesc în cursul săptămânii și în fiecare duminică ar fi deja sfinți. Contează cum se împărtășește cineva și câtă osteneală face pentru aceasta.

Unul care se împărtășește des nu înseamnă că se va și sfinți. Cât timp rămâne harul Duhului Sfânt cu cea ce îl primește? Oare nu-l pierdem de îndată? Pregătirea are un mare rol în păstrarea harului primit prin împărtășire.

Sursa: **Părintele Paisie Aghioritul**, *Părintele Paisie mi-a spus*, Editura Evanghелиsmos, 2002



PROGRAMUL LITURGIC

Duminică

2 iunie

08:00

Utrenia și Sfânta Liturghie

Ap. Fapte 16, 16-34; Ev. Ioan 9, 1-38; glas 5

→ **Duminică a 6-a după Paști** (*Vindecarea orbului din naștere*)

→ Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava

→ Sfântul Ierarh Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală



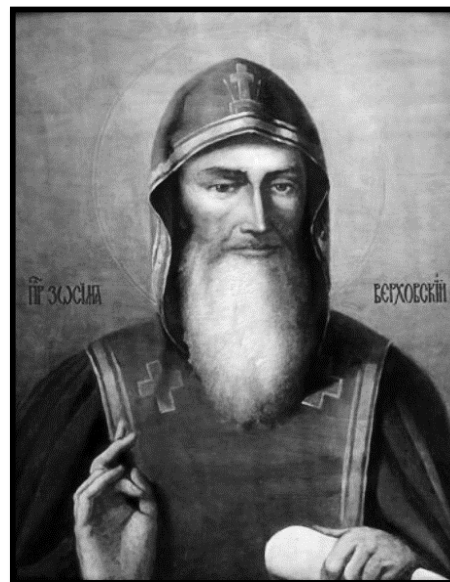
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Este cu neputință să ne mântuim fără cercetarea Sfintelor Scripturi.”

Sfântul Ioan Gură de Aur

Nr. 297 / 26 mai 2019



TĂCEREA

„IZBĂVEȘTE-MĂ DE VĂRSAREA DE SÂNGE, DUMNEZEULE, DUMNEZEUL MÂNTUIRII MELE” – PSALMUL 50

O maică a fost trimisă la Moscova, având de rezolvat unele treburi ale mănăstirii. La întoarcere i-a zis Starețului:

– Iertați-mă, părintele meu, aș fi putut să mă întorc ieri, dar n-am voit să călătoresc în zi de sărbătoare și am rămas pentru Privegherea de noapte și Sfânta Liturghie la Moscova; însă am regretat foarte mult, m-am tulburat cu duhul și am judecat în gând, pentru că în parohia în care s-a întâmplat să fiu prezentă, nu s-a cântat bine și multe cântări au fost omise: s-a cântat numai pe două voci și, din grabă, nici nu s-a citit bine.

– Dar nici tu nu te-ai rugat bine, a zis Starețul Zosima. Pe tine trebuie să te osândești, căci cel care se roagă bine nu observă dacă se citește și se cântă bine sau rău.

SFÂNTUL ZOSIMA VERHOVSKI

1768 – 1833

PRINCIPALUL PROTOTIP AL UNUIA
DINTRE CEI MAI CUNOSCUȚI EROI
DOSTOIEVSKIENI - STAREȚUL ZOSIMA
ROMAN FRAȚII KARMAZOV

Dacă mintea și inima ta s-ar fi rugat în duh și adevăr și ai fi stat ca o călătoare undeva, într-un colț îndepărtat și, ca vameșul, ai fi privit doar la păcatele tale și ai fi strigat cu osârdie: Dumnezeu, milostiv fii mie, păătoasei, atunci n-ai fi avut timp să te plictisești, să urmărești cititul și cântatul. Cu atât mai mult n-ai fi avut îndrăzneală să judeci și nu te-ai fi tulburat.



O maică i-a mărturisit cu amărăciune în suflet Stareșului Zosima:

– Ce să fac, părintele meu? Deseori sunt învinsă de lipsa de înfrânare a limbii, iar după ce vorbesc mult în zadar, întotdeauna mă întristez, îmi pare rău pentru aceasta și mă hotărâsc în gând să mă îndrept, însă greșesc din nou în același fel.

– Străduiește-te să păstrezi în minte, a răspuns Stareșul, cele spuse de Mântuitorul: pentru fiecare cuvânt spus în deșert vom da răspuns; și cere ajutorul Lui, Atunci când iarăși vei greși, cere-i din nou iertare, Cel ce a poruncit ucenicului să ierte de șaptezeci de ori câte șapte, nu va ierta oare El însuși celui care greșește și aleargă la El, cerându-i ajutor și iertare?

– Uneori, a continuat maica, spun ceva util, sau chiar folositor sufletului, fie pentru maici, fie pentru mireni: la început este o discuție duhovnicească, dar apoi, nici nu simt cum, sunt atrasă spre vorbirea în deșert, sau chiar spre judecată și osândire, spre curiozitate și laudă de sine; după aceea întotdeauna mă simt apăsată și întristată. Ce să fac? Nu pot să mă îndrept.

– Pentru a învăța să vorbești bine și fără a păcătui, a răspuns Stareșul, mai întâi să înveți să taci. Oricât de fierbinte ar fi baia, tot se răcește dacă deschizi ușile adeseori. De asemenea și sticluța cu arome: dacă o vei deschide adesea, aromele vor ieși. Tocmai de aceea spune Dreptul David: *„amușit-am și m-am smerit și nici de bine n-am grăit”* (Psalmul 38, 3). Auzi: nici de bine n-am grăit; a preferat mai bine să tacă, decât să grăiască de bine... Și atunci: *„înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu și în cugetul meu s-a aprins foc,”* (Psalmul 38, 4). Căci „și cele bune a vorbi este mai prejos decât tăcerea cu mintea”, a zis Calist Catafygiotul (capitolul 40).

Bună este tăcerea buzelor, dar tăcerea minții este mai presus de aceasta cu cât sufletul este mai presus de trup. Însă atâta vreme

cât suntem în trup, tăcerea buzelor trebuie să ajute în tot chipul sufletul, căci nu poți să atingi tăcerea minții sau cugetarea la Dumnezeu înainte de a deprinde tăcerea buzelor cu discernământ. Pentru aceasta ne și învață împăratul proroc să ne rugăm: *„Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele”* (Psalmul 140, 3).



– Părinte, îmi amintesc din Proloage, spunea o maică, că un pustnic (Avva Agaton – n. red.) a purtat timp de trei ani o piatră în gură, pentru a învăța să tacă. Bindecuvântați-mă și pe mine să port tot timpul ceva în gură, pentru a ține minte și a înfrâna ticăloasa mea limbă.

– Poartă o piatră. Dumnezeu să te binecuvânteze, l-a zis Stareșul. Iar piatra noastră este Hristos! Străduiește-te deci să ai totdeauna pe buze rugăciunea lui Iisus. Mai bine decât orice altă piatră te va ajuta să dobândești nu numai tăcerea, ci toate celelalte virtuți. Cele ce s-au înfăptuit, arareori și prin voia deosebită a lui Dumnezeu, nu ne sunt spre exemplu și pentru acestea nu vom fi judecați dacă nu le vom săvârși

întocmai. Pe cele stabilite de către Biserică și pravilele Sfinților Părinți trebuie să ne străduim să le împlinim. Nici unul dintre Sfinți nu ne-a lăsat poruncă să purtăm piatră în gură, pe când a avea rugăciunea lui Iisus pe buze, în minte și în inimă le este poruncit tuturor celor care vor să fie monahi și chiar tuturor creștinilor. Apostolul Pavel a zis: *„Rugați-vă neîncetat”* (I Tesaloniceni 5, 17).

Rugăciunea lui Iisus, mai bună decât orice altă „piatră”, ne va învăța nu numai cuvenita și binecuvântata tăcere, ci și orice alt bine.

Sursa: marturieathonita.ro

